

BİR ATATÜRKÇÜLÜĞÜ
EKSİK KALMIŞTI

HADİ ORADAN!

Erdoğan'ın her sıkıştığında ittifaklarını yenilediği, başka rollere girebildiği biliniyor. Hatta uzun süredir bu sayede iktidarda. AKP iktidara ilk geldiğinde çok sık duyardık "takıyeci" laflarını. 2019'a giderken de "Atatürk" hassasiyetine oynaması şaşırtıcı değil. Çünkü kendi destekçilerinin sınırına dayandı ve bu ona yeterli gelmiyor. Yetmez, çünkü Türkiye büyük bir ülke.

Erdoğan gibi bir radikal dincinin fikirlerinin değişmeyeceği ortada. Ancak duruma göre her türlü dönüşü yapabilecek kadar ilkesiz bir siyaset dünyası var bugün ve bu sadece Erdoğan'la sınırlı değil. Türkiye'de artık siyaset ilkeler, doğrular ve hatta ideolojilerle yapılmıyor. Kâr, rant, para her şeyin üstünde.

'İYİ' DİYE PARTİ OLURSA, ERDOĞAN DA 'ATATÜRKÇÜ' OLUR!

"İyi" diye bir partinin kurulduğu yerde, Erdoğan da Atatürkçü olabilir pekâlâ. Ne alakası var demeyin, çok alakası var. Açıklayalım.

Partiler bir fikir etrafında bir araya gelmiş insanlardan oluşur. Taraf olmak anlamına gelir. "Biz şöyle düşünüyoruz, sizden farklı çözüm yollarımız var" demektir.

Parti üyesi olan insanların ortak bir amaçları vardır, olmalıdır. Bu amaç parti programlarında belirtilir. Partileri birbirinden ayıran en önemli belge programlarıdır. Bu tarihte böyle olmuştur, bugün de böyle olmak zorundadır. Partiler insanların siyaset yapma araçlarıdır.

Partiler isimlerini de programlarını,

siyasi düşüncelerini yansıtacak şekilde seçerler, sosyal demokrat, muhafazakâr, sosyalist, komünist vs...

Ama bugün siyaset öyle bir noktaya getirilmiştir ki, ülke için, insanlık için çözüm bulmak falan kimsenin umurunda değil. Herkes rant ve çıkar peşinde. Siyasetin içeriği boşaltılmış durumda. Kimin ne dediğinin bir önemi yok.

Hal böyle olunca da bir gün o partide, bir gün diğer partide siyaset yapılabiliyor. Çünkü aslında hepsi birbirine benziyor çıkarıcılık konusunda.

En başa dönecek olursak, İYİ diye bir parti bu yüzden olmaz. İYİ de nasıl bir iyi? Ne öneriyorsun? Bunların yanıtı yok.

İşte böyle bir ülkede Erdoğan gibi

kırk yıllık bir İslamcı da Atatürkçülüğe göz kırpalıyor. Sonra ortalık Atatürk öven AKP'lilerle doluyor. Kimse de bu ne saçmalık demiyor. Nasılsa bir önemi yok, hele şu ihtiyaçları bir görülsün, iki gün sonra fikir değiştirirler nasılsa.

İşin ilginç tarafı "Erdoğan ne dedi de bunca yılın dincisi Atatürk'e iyi bakar sonucu çıktı" sorusunun da cevabı yok. Yok Cumhuriyet'i övmüş, Anıtkabir'de deftere "Aziz Atatürk" diye yazmış falan... Gören de eğitimde gericileşmeden geri bastı, laiklik konusunda farklı düşünmeye başladı, sosyal devlet konusunda farklı adımlar atmaya başladı falan sanacak... Oysa alakası yok.

Ama dananın kuyruğu zaten burada kopuyor. Artık siyasetin içeriğini çıkar-

lar belirliyor, ülkeye dair sorunlar değil.

Zaten Erdoğan'ın bu "ılımlı" mesajlarına en çok da artık ülkeye, "İstikrar gelsin de işimize bakalım" diyen patronlar sevindi. Çünkü onlar için asıl önemli konu piyasa, kazanacakları paralar... Bu uğurda Atatürk bile gözden çıkarılabilir, Erdoğan'la yan yana getirilebilir onlar için.

İşin özü, bize, işçi sınıfına, emekçilere siyaset lazım. Ama bir gün öyle bir gün böyle konuşanların kendi çıkarları için yaptıkları türden siyaset değil. Sınıf siyaseti lazım. Emekçiler kendi çıkarlarının siyasetini örgütleyecekler ki, bugün birbirinden farklı gibi görünen ama aslında birbirinin benzeri olan bu partileri süpürüp atsinlar...

Baykuş Bakışı

KEMAL OKUYAN

Ekim Devrimi ve Cumhuriyet...

Türkiye Komünist Partisi 28 Ekim'de İzmir'de "Sosyalizm Cumhuriyet'e Çok Yakıncak" adıyla bir etkinlik düzenledi. Yağmura kimse aldırmadı, gelenler umutlarını tazeledi; kalabalıktı, coşkuluymdu, içtendi...

Ve sanırım asıl önemli olan TKP'nin meramının anlaşılmasıydı.

TKP diyor ki;

1917 Ekim Devrimi ile 1923'te Cumhuriyet'in kuruluşunu sağlayan Kurtuluş Savaşı aynı devrimci dönemin ürünüdür, birbirlerinden beslenmiş, birbirlerine dost eli uzatmıştır.

1917 Ekim Devrimi ile Anadolu'daki Kurtuluş savaşı iki farklı sınıfsal karaktere sahiptir. Rusya'da sosyalist devrim dönemin biricik devrimci sınıfı haline gelmekte olan işçi sınıfının eseri olurken Türkiye'deki kurtuluş, artık dünyada ilerici özelliğini kaybetmekte olan burjuvazinin hakimiyetinde gerçekleşmiştir.

“**Ekim Devrimi'nin meyvesi SSCB, devrime damga vuran işçi sınıfı karakteri zayıf düştüğü için yıkıldı. Türkiye Cumhuriyeti ise tersine ekonomik ve toplumsal açıdan zayıf olan burjuva sınıfının giderek güçlenmesi nedeniyle çürüdü ve gerici bir ekip tarafından yıkıldı.**

Türkiye'de Kurtuluş Savaşı'nın sınıfsal karakteri onun tarihsel önemini azaltmamakta ama kısıtlarını göstermektedir.

1917 Ekim Devrimi'nin meyvesi Sovyet Sosyalist Cumhuriyetler Birliği, devrime damga vuran işçi sınıfı karakteri zayıf düştüğü için yıkıldı. Türkiye Cumhuriyeti ise tersine başlangıçta ekonomik ve toplumsal açıdan zayıf olan burjuva sınıfının giderek güçlenmesi nedeniyle çürüdü ve sonunda gerici bir ekip tarafından yıkıldı.

Türkiye Cumhuriyeti'nin burjuva sınıfının elinde giderek gerileşmesi, kendi kuruluş felsefesini terk etmesi ve sonunda uluslararası tekellerin desteğiyle yıkım ihalesini üstlenen bir ekip tarafından ortadan kaldırılması Kurtuluş Savaşı'nın ve onun önderi Mustafa Kemal'in meşruiyet ve değerini ortadan kaldırmamaktadır. Nasıl Fransız Emperyalizminin kanlı öyküsü 1789 Fransız Devrimi'nin insanlık adına büyük bir sıçrama olduğu gerçeğini değiştirmiyorsa kapitalist Türkiye'nin adaletsizliklerle, NATO'culukla, askeri darbelerle, yaygın ve azgın sömürüyle, gericilikle dolu tarihi Milli Mücadele dönemini inkar etmemize neden olamaz.

Bu yaklaşım, "her şey iyiydi, sonra kötü oldu" yaklaşımından tamamen farklıdır. Türkiye Cumhuriyeti'nin mülk sahibi sınıfların elinde çürümesi kaçınılmazdır. Bugün tarihi geriye saramayız. Türkiye'de egemenlik, laiklik, bağımsızlık gibi idealler artık sosyalizme bağımlıdır; bu değerlerin farklı bir iklimde yaşayabileceği bir dünya mevcut değildir. Dolayısıyla temel mesele olan insanlar arası eşitsizlikleri ortadan kaldırma hedefinin yanından dolaşarak başka şeyleri çözemezsiniz.

Yüz yıl sonra Türkiye kendi Ekim Devrimi'ni aramaktadır. Ve oradan yeni bir Cumhuriyet çıkacaktır.

“**Başbakan Yardımcısı Recep Akdağ: "Neticede istifa, kişinin bireysel olarak karar verdiği bir husustur... Belli iradelerin baskısı ile bu istifaların gerçekleştiği iddiasını kabul etmiyorum."**

İstanbul Çağlayan Adliyesindeki 45. Asliye Ceza Mahkemesi 6 yaşındaki çocuklar evlenebilir diyen gerici Nurettin Yıldız'a "pedofil" demenin suç olduğuna karar verdi. Bu suçu tanımıyoruz, ortak oluyoruz, ortak ol!

Erdoğan'ın son dansı

Son günlerin en çok tartışılan konusu Erdoğan'ın "Atatürk" konusunda verdiği mesajlar oldu. Anıtkabir defterine "Aziz Atatürk" yazması, 29 Ekim'deki ortak değerler ve Cumhuriyet vurgusu...

Erdoğan'ın her sıkıştığında ittifaklarını yenilediği biliniyor. Şimdi 2019'a giderken böyle bir manevra yapması hiç de şaşırtıcı değil. Hatta kısa süre sonra vazgeçmesi de şaşırtıcı olmaz. O yüzden böyle konularda yorum yaparken bunları değişmez, mutlak hale getirmemek, hemen buralardan teori üretmemek en doğrusu. Türkiye'de artık siyaset ilkeler, doğrular ve hatta ideolojilerle yapılmıyor. Kâr, rant, para her şeyin üstünde. Ama tabii bunlara illa ki siyasi kılıflar lazım.

CEMAAT COŞTU

Tabii başımamın verdiği işaretlerle cemaat de coştı. Bugüne kadar Atatürk'e etmedikleri hakareti bırakmayanlar bir anda toplumsal uzlaşının, gerginlikleri azaltmanın yolunun Atatürk'ten geçtiğini savunur hale geldiler.

En hırçın AKP'li kalemlerden Ahmet Kekeç, Hürriyet yazarı Ahmet Hakan'la atışırken, "başkalarının Atatürkçülüklerini ruhsata tabi tutmak da nereden çıktı?" diyerek AKP'lilerin Atatürkçülüklerinin samimiyetinin sorgulanmaması gerektiğini söyledi.

Daha birkaç yıl öncesinde Atatürk'e "diktatör" diyen, Ergenekon operasyonlarına alkış tutarken "Kemalist vesayet"ten bahseden Nagehan Alçı 30 Ekim günü, birden Atatürk'ün ortak değer olduğunu fark ediverdi ve Habertürk'teki köşesinde şunları yazdı:

"Her sene 29 Ekim coşkulu kutlanır ama gördüğüm kadarıyla 15 Temmuz'dan sonra değişen bir şeyler var. O aşam hepimize yönelen tehdit ne kadar farklı olursak olalım bizleri ortak değerlerde kenetledi. Bu değerlerin başında da Mustafa Kemal Atatürk ve Cumhuriyet geliyor. Cumhuriyete daha çok sahip çıkıyor, onun önemini daha net görüyoruz 2015 Temmuz'undan beri."

Nagehan Alçı'yı tanırırsınız, Cemaat'in yayını Taraf'ta köşe yazarak adını duyuran, Fethullah Gülen hayranı Rasim Ozan Kütahyalı'nın da eşi olur kendisi. Tencere kapak durumunda olan bir ikili anlayacağımız. Aynı

zamanda Cemaat'in bankası Bank Asya'dan aldıkları krediyle Boğaz'da bir yalıda oturan çiftten söz ediyoruz. Yani karı koca olarak, hem Cemaat'le işbirliği halindeyken hem de 15 Temmuz sonrasında AKP'ye son derece yakın iki isimden söz ediyoruz.

'OY ALMAK İÇİN'

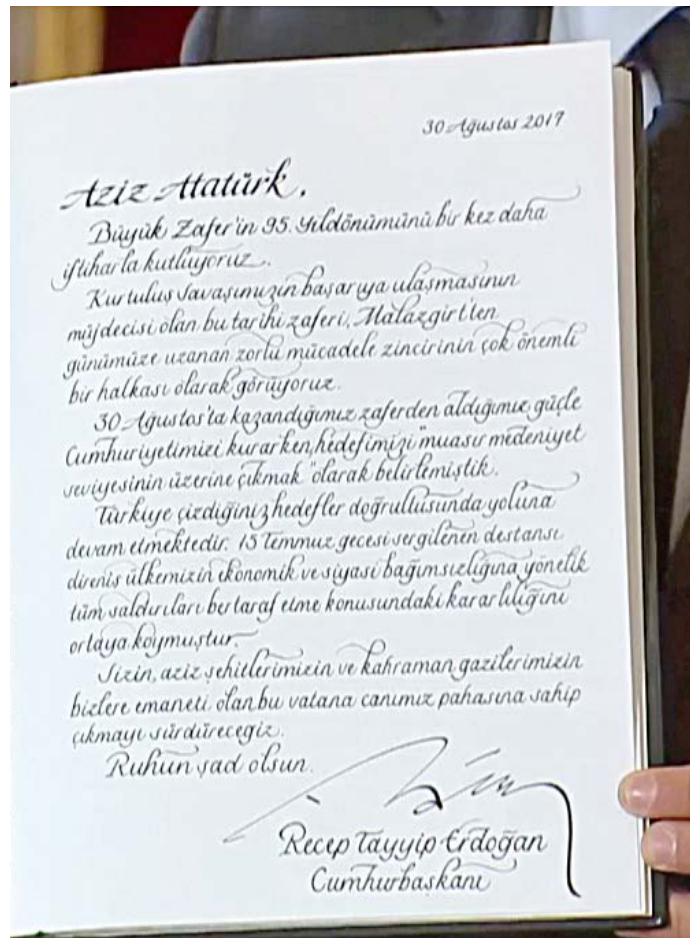
Ama asıl amacı AKP'nin kulis gazetecisi Abdülkadir Selvi açıkça söyledi zaten. Selvi Saray'daki Cumhuriyet resepsiyonunu şöyle anlattı:

"Resepsiyonun başında 29 Ekim'den 15 Temmuz'a bir görsel sunum yapıldı. 29 Ekim 1923'te Cumhuriyet'i kuran millet, 15 Temmuz'da da demokrasiye sahip çıktı teması

işlendi. Atatürk'ten Menderes'e, Özal'a ve Erdoğan'a uzanan bir siyasi çizgi ortaya konuldu. 'AK Parti, Atatürk'ü mü keşfetti' tartışmalarına zemin teşkil etmesini arzu etmem ama bu kez Cumhuriyet ve Atatürk vurguları daha güçlüydü. Belli ki Erdoğan sadece MHP'yle yakınlaşma adına bunu yapmıyor. Atatürk'ü, Cumhuriyet'i önemseyen yeni bir seçmen profiline yöneliyor."

Selvi açıkça diyor ki Erdoğan'ın Atatürk sevgisi hassasiyeti falan yalan, her şey seçimler için... E başka ne olabilirdi ki, hayatını dinciliği siyasette satarak geçirmiş olanlar herhalde Mustafa Kemal'in kıymetini anlayacak noktaya gelmediler.

BAŞARI MI, SIKIŞMA MI?

Bu tür manevraları

Erdoğan'ın başarıları olarak görenler yanılıyor. Aslında bir çaresizliğin göstergesi. Erdoğan'ın özellikle son yıllarda çok daha sık ittifak değiştirmek zorunda kaldığı görülüyor. Çünkü artık tamamen onun şahsına, siyasi kariyerine odaklanmış bir siyaset var. Dolayısıyla siyaset artık çok daha oynak, kırılabilir ve tutarsız... Sonuçta bir kişinin kaprislerine, hırsına bakıyor işler. Elbette bu Erdoğan'ın sonsuz gücü olduğu anlamına gelmiyor; başka güçler karşısında çok daha hareketli, sık manevra yapması gerektiği anlamına geliyor. Ama nereye kadar...

İstifalar ve suç ortaklıkları

AKP kaynıyor ama kimse kavgayı açıktan yürütmeye cesaret edemiyor. Çünkü partideki neredeyse herkes suç ortağı ve hepsi birbirinin ne mal olduğunu biliyor. Bir partiden çok bir suç örgütüne benziyor zaten.

AKP diye bir partinin varlığından söz edemiyoruz uzun süredir. Belediye başkanlarının zorla istifa ettirilmelerinin de gösterdiği gibi ortada bir parti değil, Erdoğan'ın emir erlerinden oluşan bir örgüt var. Bunu da tam kendilerine yakışır bir utanmazlıkla itiraf ediyorlar. Her giden aslında başarılı olduğunu söylüyor, ama giderayak herkesin önünde Erdoğan'a da laf sokmadan edemiyorlar.

Bu süreç Erdoğan'ın karizmasını çizdi: Üç tane belediye başkanına istediğini yaptıramadı, çok uğraştı görüntüsü var.

Böyle dünya lideri mi olur? Öyle anlaşıyor ki başımamın emirleri hemen yerine getirilmemiş, çünkü hem istifa süreleri uzun sürdü hem de çıkıp kameralar karşısında birkaç defa bizzat tehdit etmek zorunda kaldı. "İstifa etmezlerse gereği

yapılır" gibi açık tehditler, bugüne kadar içinde birçok kavga yaşayan AKP'nin pek de baş vurmadığı bir yöntemdi. Üstelik bunu Erdoğan'ın yapmak zorunda kalması ayrı skandal.

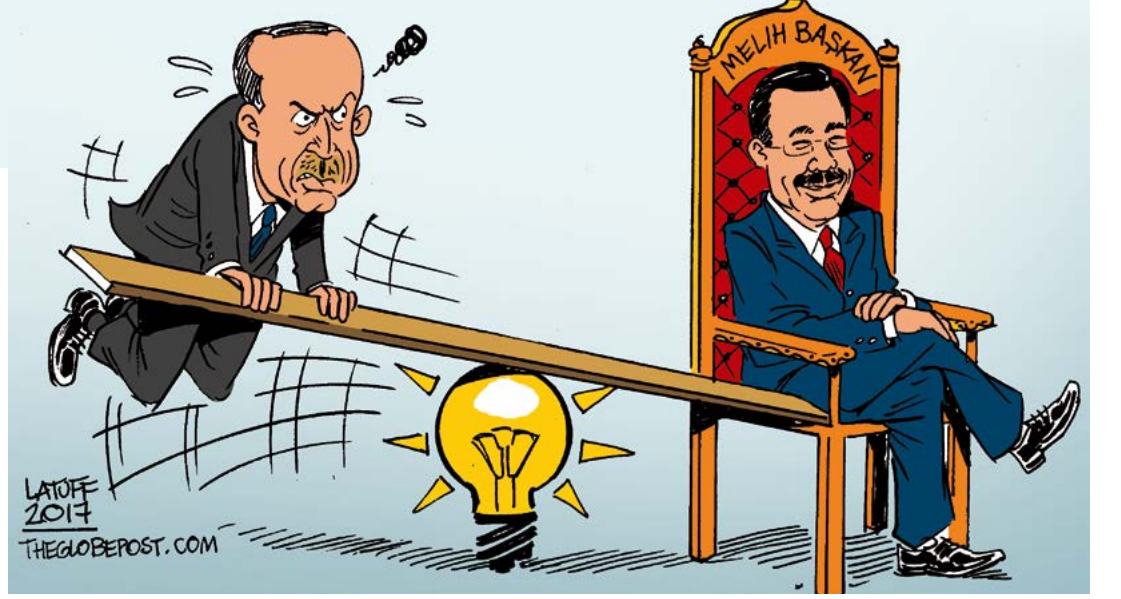
KAPILARDAN TAŞTILAR

AKP'liler sağa sola tehditler savururlarken, kendi aralarındaki kavgaları hep kapılar arkasında görüyorlar, dışarıya karşı "dava adamı" pozları kesiyorlardı. Demek işler rayından çıkmaya başladı. Birbirlerinin rantına göz dikmeye başlayınca ortada dava falan kalmıyor tabii.

Balıkesir belediye başkanının "ailem tehdit edildi, AKP'de siyaset yapma imkanı kalmadı" gibi açıklamaları da, "külli irade" diyerek hafiften dalgasını geçmesi de, salondaki kitlenin bu sözleri alkışlaması da Erdoğan'ın tek adamlığına ve gücüne uygun düşmeyen görüntülerdi.

Ancak yine de kimse açıktan mücadele edeceğim, hakkımı arayacağım demiyor. Tıpkı Gül, Arınç, Davutoğlu ve daha birçokları gibi sinsice arkada bekleyecek, iş çevirecek, doğru zamanı kollayacaklar.

Kimse açıktan savaş açamaz tabii, çünkü bu partideki neredeyse herkes suç ortağı ve hepsi birbirinin ne mal olduğunu biliyor. Diyoruz ya bir parti değil, suç örgütüne benziyor daha çok. Mafyadan ayrılmak isteyen kimse kapıdan arkasına su

dökerek uğurlamaz. O kadar büyük suçları hep beraberce işlediler ki, göze alamazlar yalnız kalmayı ya da kaybetmeyi.

Düşünsenize kim AKP'den birine FETÖ davası açılrsa bunun iftira olduğunu düşünür ki?

Ya da ihalelere fesat

karıştırılmayan, hakkın hukukun çiğnen-

mediği bir tane bile belediye bulunabilir mi? Mesela Bülent Arınç mı Gökçek'i FETÖ'cülükle suçlayacak, önce kendine bak demezler mi? Ya da Erdoğan'dan daha fazla hangi siyasetçinin Cemaat'e faydası olmuştur... İşte o yüzden en fazla bu kadar laf atabiliyorlar.

Eğer içlerinden biri kavgayı açıktan devam ettirecek olursa başına çok işler açılacağına gayet iyi farkında.

Açıktan ses çıkarılmasının bir nedeni de AKP adıyla ya da bir başka adla siyasetin geleceğinde kendi yerlerini tamamen kaybet-

me riskine girmemek.

Sonuçta yine aynı tipler siyaset yapmaya devam edecek. Ne gerek var böyle riskli kavgalara, sonuçta bir gün o partide, diğer gün başkasında illa ki kendine yer bulur. Bu her parti için geçerli bir kural.

Düşünsenize bugün 50 tane AKP'li CHP'ye geçmeye kalksa, bizzat Kılıçdaroğlu bunları kırmızı halıyla karşılamaz mı?

İşte bunlar hep çıkar siyaseti. Bu yüzden bu kadar onursuzca yaşamayı göze alabiliyor "milletin vekilleri".

M ÖLDÜRÜR KAPİTALİZM ÖLDÜRÜR KAPİTALİZM ÖLDÜRÜR KAPİ

'TOPLU KATLİAM İDARESİ'

31 Ekim günü Kirşehir'de TOKİ inşaatında çalışan Yusuf Demir (51), çalıştığı binanın beşinci katından düştü. Demir, doktorların müdahalesine rağmen hastanede hayatını kaybetti.

Bu cinayetten kısa bir süre önce aynı yerde bulunan TOKİ inşaatında betonun çökmesi sonucu zemine düşen Musa Aytekin de yaşamını yitirmişti.

20 Ağustos'ta Mardin'in Nusaybin ilçesi Dicle mahallesinde TOKİ tarafından yapılan inşaatın düşen 27 yaşındaki işçi Mehmet İlhan hayatını kaybetmişti.

23 Eylül'de Ankara'nın Sincan ilçesinde TOKİ inşaatında dördüncü kattan düşen işçi Fahri Güney yaşamını yitirmişti.

2 Ekim'de Tirede TOKİ inşaatında çalışan Serkan Kırmızıtaş (19) inşaatla 3. Katta kurulu

iskelenin üzerinde çalışıyordu. Kırmızıtaş üçüncü kattan beton zemine düşmüştü.

Başbakanlığa bağlı ve sosyal konut üreten kamu kuruluşu olan TOKİ'nin yaptığı inşaatlar, pek çok işçinin hayatını kaybetmesine neden oluyor. Çalışma ve Sosyal Güvenlik Bakanlığı Mayıs ayında merkezinde inşaatların bulunduğu "sıfır kaza" kampanyasını başlatmıştı. Bu kampanyada alınan önlemlerin neler olduğu bilmiyoruz. Ancak, İŞİG Meclisi Eylül ayı itibarı ile Bakanlığın açıklamasından bugüne en az 753 iş cinayeti olduğunu ve 167'sinin inşaat işçileri olduğu açıkladı.

Bakanlık, sıfır kaza hedefinin gerçekçi olduğunu düşünseydi kamu kurumu olan TOKİ'de sıfır kaza hedefine yaklaşılması gerekirdi. Devlet kendi inşaatlarında ölümleri durduramıyorken diğer inşaatlarda ölümleri, kazaları nasıl durduracağı bilinmiyor. İşçiler ölmeye devam ediyor.

Yok birbirinizden farkınız...

Erdoğan'ın şansı karşısında bütünlüklü bir muhalefeti hiçbir zaman bulmuyor oluşu. Siyaseti alternatifsiz hale getirmesi her dönem kendisine bir ittifak bulabilmesi, muhalefetin de en az onun kadar, AKP kadar kirli olmasıyla açıklanabilir.

AKP'nin gazetecisi Abdülkadir Selvi'nin Erdoğan'ın Atatürk manevrasını siyasi hesaplarla yaptığı yolundaki ifadeleri elbette doğru ve herkesin bildiği bir şey. Kimsede ilke, inanç yok; her şey çıkar için, oy için. Bunu da açıkça söylüyorlar. Ama kimin umurundaki bu ikiyüzlülük. Düzen siyaseti her zaman kirliydi ama AKP döneminde bu sınırların da aşıldığı görülüyor.

Erdoğan gerektiğinde "Kürtlerle", gerektiğinde "Kemalistlerle", bazen ABD, bazen de Rusya'yla dost oluyor. MHP

zaten yedek lastiği. Geçen yıl hakaret ettiği Irak Başbakanı'nı bu yıl Saray'ında ağırlıyor, işbirliğinden bahsediyor. Öncesinde dost olduğu işbirlikçi Barzani'yi şimdi tehdit ediyor.

Saymakla bitmez...

Peki burada tek suçlu Erdoğan mı? Erdoğan'ın her sıkıştığında kendine bir ittifak bulabilmesi ilkesizlik ve çıkarlılık konusunda tek başına olmadığını gösteriyor.

Erdoğan aslında çoktan iktidardan düşebilirdi ama her zaman kendisine yardım edecek bir ittifak bulabildi ve siyaseti alternatifsiz hale

getirdi. Ama Atatürkçülüğe sığınacak noktaya geldiyse bu aslında büyük bir kriz yaşadığını da gösteriyor.

Onun şansı karşısında bütünlüklü bir muhalefeti hiçbir zaman bulamıyor oluşu. Her dönem kendisine bir ittifak bulabilmesi, muhalefetin de en az onun kadar, AKP kadar kirli olmasıyla açıklanabilir.

Burada kimse Erdoğan'ı yalnız sanmasın. Erdoğan'ın siyasetteki yaşam savaşı kendisiyle birlikte bütün bir düzen siyasetini halkın gözünde itibarsız hale getiriyor. Bu da aslında iyi bir gelişme.

SAMANALTI / Sait Munzur

6 Kasım 1917 akşamı, Avrora Zırhlısı'ndan Kışlık Saray'a uyarı atışı yapılmasıyla Ekim Devrimi başladı. Bundan yüz yıl önce, ilk kez üretim araçlarının tüm toplumun malına dönüştüğü; eşitliği, kardeşliği, özgürlüğü sınıfsız bir toplumsal temel üzerinde inşa eden bir siyasal sistem elle tutulur hale geldi.

İki devrimin coşkusu İzmir'de buluştu

Cumhuriyet'in 94'üncü, Ekim Devrimi'nin 100'üncü yıl dönümü İzmir'de büyük bir etkinlikle kutlandı. "Sosyalizm Cumhuriyet'e çok yakışacak" sloganıyla düzenlenen etkinlik yağmura rağmen büyük bir katılım ve coşkuyla gerçekleştirildi.

Türkiye Cumhuriyeti'nin kuruluşunun üzerinden 94, Ekim Devrimi'nin üzerinden 100 yıl geçerken Türkiye Komünist Partisi, bu iki büyük devrimi İzmir'de binlerce kişinin katıldığı bir etkinlikle selamladı.

28 Ekim Cumartesi günü İzmir Fuar Açık Hava Tiyatrosu'nda toplanan binlerce yurttaş, "Sosyalizm Cumhuriyet'e Çok Yakışacak" dedi. Fuar Açık Hava Tiyatrosu'nun tıklım tıklım dolduğu etkinlikte buluşanlar tiyatrodan şiire, müzikten halk danslarına

iki büyük devrime yakışacak bir görsel şölene tanıklık ettiler. Etkinliğe katılanların büyük bir enerjiyle salondan ayrıldığı görüldü.

TARİHTEN KESİTLER: EKİM'DEN CUMHURİYET'E...

Baştan sona bütünlüklü bir akışa sahip olan etkinlik, çok sayıda sanatçının ortak eseri oldu.

Ekim Devrimi ve devrimin işçi sınıfına kazandırdıklarının anlatılmasıyla başlayan programda, Osmanlı'nın çöküşü ve Anadolu'da başlayan direniş

de konu alındı.

Etkinlikte Sovyetler Birliği'nin Kurtuluş Savaşı'na verdiği destek de bir sahne performansıyla ifade edildi. Sahnedeki sinevizyonda Kuruluş Savaşı'ndan sahneler gösterildi ve Nâzım Hikmet'in "Kurtuluş Savaşı Destanı" seslendirildi.

Etkinlikte Anadolu'nun işgaline karşı direndiği için idam edilen Yunanistan Komünist Partisi üyesi askerler de unutulmadı. Bu bölümde Yunanistan Komünist Partisi'nin mesajına da yer verildi. Mesajda, "İşte bu kentte, İzmir'de işgale karşı çıkan komünist Yunanlı askerler kurşuna dizildi, Yunan ordusunun subayları tarafından. Halklarımızın kardeşliği o zaman başladı, şimdi sürüyor. Emperyalizme, sömürücü kapitalist sınıfa karşı. Partilerimiz arasındaki dostluğun temelinde de bu var. Kapitalizmi yıkıp sosyalist bir cumhuriyet kurmak istiyoruz" denildi.

Sonrasında sahneyi efeler aldı ve kurtuluş mücadelesi görüntüleriyle birlikte büyük beğeni toplayan bir gösteri sundular.

ŞARKILAR, GÖSTERİLER VE KOMÜNİSTLERİN MESAJI...

TKP Genel Sekreteri Kemal Okuyan'ın ardından, müzisyen Gülcan Altan sahneye çıkarak, "Boyun Eğme" isimli şarkısını seslendirdi. Ardından sahneye "Nâzım Sahne" oyuncularını çıkı.

Etkinliğin en heyecan verici anlarından birisi de komünist şair Nihat Behram'ın, "Dövüşe dövüşe yürünecek" isimli şiirini okuduğu anlardı. Binlerce kişi büyük bir dikkatle Behram'ın okuduğu şiire kulak verdi.

Etkinliğe destek için İzmir'e gelen Yunanistan Komünist Partisi Siyasi Büro Üyesi Dimitris Arvanitakis ve İspanyol Halklarının Komünist Partisi Genel Sekreteri Astor Garcia da sahneden kalabalığı selamladı. Etkinlikte Avrupa Komünist İnisiyatifi'nin mesajı da okundu.

28 Ekim buluşmasının sonunda etkinlikte sahne alan tüm isimler birlikte sahneye çıkarak hep bir ağızdan Enternasyonal'i okudu.

Komünistler ne zamandan beri cumhuriyetçi oldu?

Türkiye Komünist Partisi Genel Sekreteri Kemal Okuyan İzmir'deki konuşmasına "Komünistler ne zamandan beri Cumhuriyetçi oldu?" sorusuyla başladı. Okuyan sorunun aslında çok saçma olduğunu ama sorulduğunu belirterek şöyle konuştu: "Soruya bakın hele... Modern tarih bir büyük devrimle başlar. Fransız Devrimi 1789. 230 yıl olmuş neredeyse. O devrim 1792'de Fransa'da ilk Cumhuriyetin kuruluşuna neden oluyor. Sonra 1804'te İmparatorluk ilan ediliyor. 1848'de Paris yine devrimlerle sarsılıyor ve devrim bir kez daha cumhuriyete kavuşturuyor Fransa'yı. 1851'de bir kez daha yıkıyorlar cumhuriyeti. 1870-1871'de Fransa'da işçi sınıfı meseleye bir kez daha el atıyor. Paris Komünü, Cumhuriyeti yeniden kurmuştur". Kemal Okuyan Türkiye'deki Cumhuriyet devriminde komünistlerin de pay olduğunu belirterek konuşmasını sürdürdü. "Türkiye'de de 1923'te köklerimiz var. Komünistler hep cumhuriyetçi oldu. Türkiye'de 1923'te devrimci bir atılımla kurulan cumhuriyeti önce içten içe çürüttüler sonra da yıktılar. Bunlar da aynılar; gericiler. Soru yanlış. Komünistler ne zamandan beri Cumhuriyetçi sorusu yanlış. Biz hep buradayız" Şu an Türkiye'deki rejime cumhuriyet denilemeyeceğini; laiklik, egemenlik gibi kavramların artık devre dışı bırakıldığını vurgulayan Okuyan, sosyalist cumhuriyet çağrısı yaparak konuşmasını tamamladı: "Gündüzlerinde sömürülmeyen, gecelerinde aç yatılmayan bir ülke... Bunu istiyor muyuz? Bu mümkün mü? 1917'de bunun mümkün olduğuna inanalar meseleye el koydular. Sovyetler Birliği'nde bütün bunlar gerçek olmaya başladı. Denizi geçtiler derede boğuldular. Bazı hatalar yaptılar, düşmanı yani emperyalizmi, kapitalizmi biraz hafife aldılar. Yıkıldı Sovyetler Birliği... Aynı güç, Türkiye Cumhuriyeti'ni de ortadan kaldırdı. O halde ne yapacağız? Daha iyisini yapacağız. Sosyalizm Cumhuriyet'e çok yakışacak, çok!"

Müzisyen Gülcan Altan sahneye çıkarak, "Boyun Eğme" isimli şarkısını seslendirdi. 28 Ekim buluşmasının sonunda etkinlikte sahne alan tüm isimler birlikte sahneye çıkarak hep bir ağızdan Enternasyonal'i okudu.

